

● אלף: הכפלת האות וו הופכת אותה מתנועה לעיצור. אך לא משנה כלל את הגיית שמו. בית: עם השופט - הסליחה.

דלעת אידיאולוגית

הקורא הכתיר את מיכתבו במילים: ניצחון נוסף לתורת ליסנקו.
דלעת שמישקלה 153 קילוגרם גודלה כמושב כפראוריה עלידי אחד מחברי המושב. ציון סוויסה. בניתיים זהו שיא עולמי. ביפאן הצליחו לגדל דלעת במישקל של 106 קילוגרם. עכשיו גדלה ומתפתחת דלעת שמישקלה יגיע ל-200 קילו!

קוראה שתייל
איך לבטא?

עובדות אלה הן ניצחון נוסף לתורת ליסנקו. השמה את הדגש על השפעת הסביבה ועל טיפול מסור ואישי.

● שימעיין אפרתי, חיפה
כל הכבוד לציון סוויסה. אך מה הקשר לגנטיקאי הסובייטי ליסנקו? כדי לאשר את תורתו, היתה צריכה הדלעת לצמוח למישקל של 500 קילוגרם - לקולם של קטעים נבחרים מהקורס הקצר של יוסף סטאלין.

בראשית היה גרעין

האמריקאים צפו ביום שאחרי. הטלוויזיה הישראלית, החוסכת בתקציבה, חסכה לנו את החוויה. 80'70 מיליון אמריקאים רותקו לטלוויזיה אתמול בלילה, ה-20 בנובמבר, לחזות בסרט המחיש מה שקורה לבני אדם עם התפוצצות המילחמה הגרעינית.

בסרט היום שאחרי נעלמה העיר קנזס כהרף עין, ובניאדם מתנהגים ומתמודדים עם הקרינה הגרעינית המאיימת להכחיד בני אנוש. רומה היה, כי הבעיות היומיומיות מול הבעיה של קיום האנושות הן ממש מצחיקות.

קרמו להקרנת הסרט הכנות של אמצעי התיקשורת, ויכוחים לוהטים של פוליטיקאים, שכל אחד מהם רצה לרכוב על הגל הזה, כאילו היה זה מישחקילדים עצוב מאוד.

אחרי הצפייה בסרט המרגש מתעוררת המחשבה כי במילחמה הגרעינית אין מנצחים. החיים עלי אדמות אולי לא יהיו עוד כפי שאנו מכירים אותם היום. אולי יהיו בניאנוש שיתכנו מחדש את ההיסטוריה העלובה של האנושות ויתחילו בפסוק: בראשית היה הגרעין וכו'.

שמואל בריאור אביטל, בולדור, קולורדו. ארצות-הברית

לידעת הקוראים

מיכתבי קוראים מתפרסמים בקצורים המתחייבים מתוכנם ומשיקלי מקום. עדיפות תינתן למיכתבים קצרים, מודפסים במנותכתית, שצורסה אליהם מיכתבים. תמונת הבוטב. מיכתבים בעילום-שם לא יפורסמו. אין המערכת מחזירה את המיכתבים שנתקבלו בה.

נפשו. אך השאלה הנשאלת: האם זה הזמן לביזבז כזה, כשאנשים רעבים ללחם, האינפלציה הולכת ודוהרת ומיספר המובטלים הולך וגדל, והמדינה עומדת, חלילה, לפני מכת "התמוטטות" מבחינה כלכלית?

את הנעשה אין להשיב. אך שמא ישאל תלמיד-יחכמים שהוא מה מכבר? אני בטוח שבדברי אלה אני משמש פה לרבים. כמנהל בית-ספר תיכון דתי באזור-פיתוח, שבו קרוב ל-1000 תלמידים - רובם נצרכים ממשפחות מרובות-ילדים - שמעתי תגובות מהסוג שתיארתי.

בנימין שפרן, מנהל בית-ספר על-יסודי מקיף דתי שש שנתו, אשדוד

לכל זקן יש בריחה משלו

הנדון: זקנו של ח"כ מנחם בגין.

איני יודעת אם יש קשר בין ריגשיהאשמה של ראש-משלתנו לשעבר ובין גידול הזקן. אולם, לדעתי, הזקן צופן בחובו פיתרון, חלקי לפחות, לבעיית ריגשיהאשמה שהוא סובל מהם (ראה הניתוח הגרפולוגי העולם הזה, 30.11.83).

הצעתי מורכבת משני חלקים:

● תימכר זכות-הצילום של הזקן - 30 אלף דולר לצלם הראשון; 10 אלפים דולר לשיערה צלמים בלעדיים נוספים. בסך-הכל יצטברו 100 אלף דולר.

● תימכר זכות צילום התהליך של גילוח

קאריקטורה של זאב ב.הארץ
סלאט-משין אמריקאי

הזקן, לחברה העוסקת בייצור סכיניגילוח, לפי המתכונת של רפי גלסון. אם זקנו של גלסון שווה עשרים אלף דולר, האם לא ניתן לקבל עבור זקנו של בגין מאה אלף?

את התמורה, בסך 200 אלף דולר, יסמור ח"כ בגין לקרן לטובת נפגעי מילחמת-הלבנון - פצועים, נכים ושאייריהחללים.

איהל ברמן, כפר מעש

● למרבה הצער, בטרם הגיע ההצעה לידעתו, גילה בגין את זקנו ללא תמורה.

נאווי או נאווי

קוראת מבאר-שבע מבקשת לתקן שני פרטים שהומיעו מתחת לתמונה במדור "אנשים" (העולם הזה, 7.12.83).

את שמו של ראש עיריית באר-שבע, אליהו נאווי, יש לבטא ולכתוב אחת ולא בשתיים, כפי שאתם נוהגים לכתוב. ועוד הערה קטנה. אליהו נאווי נתן את חסותו למיבצע בית העסק המומלץ בבאר-שבע. שופט בית-המשפט המחוזי יצחק שנתאי היה אורח-הכבוד באירוע, ולא כפי שכתבתם.

יהודית שתייל, באר-שבע

דיווחתם בהרחבה על הקאזינו הצף, אבל לא ניתחתם את המשמעות הלאומית שלו. את התגובה הקולעת ביותר ואת הניתוח המאוזן ביותר מצאתי דווקא בחותם (9.12.83), במרום של יהושע סובול ויעקב לזר.

שושנה פוסק, תל-אביב

● וזה הקטע ששלחה הקוראה:

אז מה אם יש קאזינו צף בים-יסוף? למה לך להמר? עבור עבור! לבורג!

בורג לא צף, בורג תמיד צמד, עם בורג המפרל לא תלך לאיבוד

לסקול נואפותו

הרב פופיק מזבל את המוח.

בסודאן כבר הפעילו את חוקי-ההלכה. בטקס רבירושם בבית-הכלא המרכזי כחרטום נכרתו כפות-ידיהם של שני גנבים. הקהל, 150 מוזמנים

(המשך מעמוד 3)
כתבתם (העולם הזה, 7.12.83) כי יעל' פרחי הגישה לבסאם שכעה שיר שכתבה מייד אחרי ההתנקשות בחייו, וכי הוא היה נרגש מאוד. זה באמת מרגש. אך מדוע לא ציטטתם את השיר?

● יוסי יהלומי, חיפה
נכון. שירים יש לצטט ולא לדווח עליהם. להלן תרגומו העברי של השיר שהוגש בשבוע שעבר לראש עיריית שכס המדוח:

בסאם שכעה

הם כרתו את רגליו/ את שתי כפות-רגליו של אדם צודק. רגליו/ את שתי כפות-רגליו של אדם צודק. גם קודם התנכלו לו/ משכו בלשונו/ הכריחו אותו לבטא (בכנות. במתינות)/ את תחושת-העוול שלו/ ואחר-כך ענשוהו על יושר ליבו.

עכשיו, לאחר שהכריזוהו כמיפלצת/ והתירו לעצמם את דמו/ כרתו את שתי רגליו/ ובמיטה הלבנה בבית-החולים/ הוא חושב/ שגם אני כרתתי את רגליו.

יעל' פרחי, בסאם אלישבעה והשיר גם את רגליו שלי כרתו...

לוא יכולתי/ הייתי הולכת אליו/ ואומרת לו את האמת./ אבל אינני יכולה ללכת./ גם את רגליו שלי כרתו./ אולי מבלי שארגיש/ כרתו את רגליו כבר מזמן.

אין הם הצליחו/ במחי אחד/ לכרות את רגליו של אדם צודק/ לכרות את רגליו/ ולהביא לידי כך שאני/ איחשב בין הכותרים ולא בין הנכרתים?

אין הם הצליחו במחי אחד/ ללבות שינאת עמך/ כדי שיוכלו אחר-כך לומר/ שלעולם לא יהיה שלום/ כי הערבים שונאים אותנו/ ואין עם מי לדבר?

אני לא רוצה להיות כאן./ לא רוצה להיות אחראית על מעשהיכם./ לא רוצה לשלם את המחיר/ שנידרש לשלם על כך.

לא רוצה לחזות בגנפילת הארץ הזו/ לתהום הפאשיזם או לתהום הדמים./ לא רוצה להימנות/ בקהל כורתי הרגילים.

רוצה שיידעו/ שהיום כרתו/ את רגלי כולנו.

תלמיד-יחכם מה

הוא אומר?

מנהל בית הספר הדתי מעיר על שימחת-הנשואין בביתו של רבי אברהם שפירא (העולם הזה, 30.11.83).

ראשית, שיהיה לרבי אברהם שפירא, במזל טוב, ויזכה לראות אצל בתו בנים ובני-בנים. דור ישרים יבורך.

ר' אברהם שפירא יהודי חכם הנהו, אליבא דכל הרעות. הכיצד הרשה לעצמו לנקר עיני האנשים בביוזבו הוועדק בקשר לשימחתו זו? נכון, זה כספרהוא. שיכול לעשות איתו כאות-

סלאט-משין זה לא

פור-פרוססור

ברטה השמנה תביא לך מיליון דולר.

גם כן סלאט-משין - הצעצוע הזה, מאניית-ההימורים (העולם הזה, 7.12.83): אילו הייתם מבקרים. כמוני, בלאסוגאס, הייתם יכולים לשחק בסופר-כרתה בקאזינו של ארבע המלכות. זאת סלאט-משין יש נפח (16 מטר מעוקבים), ויש סיכוי: שמים עשרה דולר המכה, ופעם ב-25 אלף מכות היא יכולה להוציא לך מיליון דולר. טבין ותקילין.

קלמן המהמר, גיבעתיים